

Κυριακή 11η Ἰανουαρίου 2026

Κυριακή μετά τά Φῶτα.

(Μτθ. 4, 12 – 17).

«Φῶς μέγα» (Μτθ. 4, 16).

Μετά τά Θεοφάνεια τό φῶς. Μετά τή φανέρωση τῆς Ἀγίας Τριάδας στόν Ἰορδάνη, φανερώνεται στούς ἀνθρώπους ἓνα «φῶς μέγα». Ὁ Ἰησοῦς Χριστός φεύγει ἀπό τήν ἀφάνεια τῆς Ναζαρέτ καί ἔρχεται στήν παραθαλάσσια Καπερναούμ. Ἔρχεται νά ξεκινήσει τή δημόσια δραστηριότητά Του. Ὡς λυτρωτικό φῶς ἔρχεται νά ἐλευθερώσει τούς ἀνθρώπους ἀπό τό σκοτάδι καί τή σκιά τοῦ θανάτου.

«Φῶς μέγα» ὁ Ἰησοῦς. Σ' ἓναν κόσμο σκοτεινό ἔρχεται ὁ Κύριος ὡς λαμπερός ἥλιος, νά ρίξει τίς ἀκτίνες τῆς ἀληθινῆς ζωῆς στήν

ἀπονεκρωμένη ἀνθρωπότητα. Ὁ Χριστός εἶναι φῶς καταρχήν ὡς πρόσωπο. Δέν ἔχει σκοτεινές πλευρές. Εἶναι ἓνα πρόσωπο γεμάτο διαφάνεια καί λάμψη. Εἶναι ἓνα πρόσωπο πού δέν ἔχει αἰχμηρές γωνίες. Δέν ἔχει ἀπόκρυφα καί μυστικά σημεία. Ὁ Χριστός εἶναι ἀπλός καί διαυγής. Ἀποκαλύπτει τόν ἑαυτό Του χωρίς κρατούμενα. Διδάσκει καθαρά. Ἀνοίγει τήν ἀγάπη Του πρὸς ὅλους τούς ἀνθρώπους χωρίς ἀναμονές. Εὐεργετεῖ χωρίς ἀνταπόδοση. Ὁ Χριστός εἶναι «φῶς μέγα», διότι καταθέτει τόν ἑαυτό Του στή διάθεση τῶν ἀνθρώπων. Χαρίζεται μέ σκοπό νά κοινωνήσῃ μαζί Του ὅποιος Τόν ἀγαπάει, χωρίς ἐμπόδια. Ὁ Χριστός εἶναι «φῶς μέγα», διότι τό φῶς εἶναι ἀπαύγασμα τῆς ὑπαρξῆς Του, εἶναι ἄκτιστη ἐνέργεια τῆς χάρις Του, εἶναι ἰδιότητα τῆς οὐσίας Του. Ὁ Χριστός εἶναι «φῶς μέγα», διότι εἶναι ὁ Θεός.

Δεύτερον, ὁ Χριστός εἶναι «φῶς μέγα», διότι μέ τή διδασκαλία Του φωτίζει τήν ἀνθρώπινη συνείδηση. Τά λόγια τοῦ Ἰησοῦ δέν εἶναι ἀπλῶς μιὰ ὁμορφη διδασκαλία, μιὰ οὐμανιστική ιδεολογία, μέ σκοπό νά κάνουν τόν ἄνθρωπο καλύτερο καί πιό ἠθικό. Δέν εἶναι μιὰ φιλοσοφία ἀνάμεσα στίς χιλιάδες φιλοσοφίες αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Δέν εἶναι μιὰ ιδέα, ὅπως οἱ ιδέες τῶν σοφῶν αὐτῆς τῆς γῆς. Ὁ Χριστός εἶναι «φῶς μέγα», διότι ἡ διδασκαλία Του εἶναι ζωή ἀληθινή καί πρακτική. Κηρύττει τό θέλημά Του, γιά νά ὑπενθυμίσει στούς ἀνθρώπους τίς κατασκευαστικές, δηλαδή τίς ὑπαρξιακές προδιαγραφές τους. Τό θέλημά Του εἶναι ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο θέλει νά ὑπάρχει ὁ ἄνθρωπος. Ὁ Ἰησοῦς εἶναι τό ἀληθινό φῶς, διότι καλεῖ τούς ἀνθρώπους στή μετάνοια. Ἡ ἁμαρτία ἀρρώστησε τόν ἄνθρωπο. Ἀλλοίωσε τήν ὑπαρξή του. Τόν μπό-

λιασε μέ τή φθορά καί τόν θάνατο. Ἡ κακότη-
 τα ἔκανε τόν ἄνθρωπο νά ὑποφέρει. Τό συμ-
 φέρον ἔφερε τή δυστυχία ανάμεσα στίς σχέ-
 σεις. Ἡ ἐπιθυμία ἔφερε τό ἄγχος καί τήν
 αγωνία στίς ψυχές. Ἡ ἄγνοια τοῦ Θεοῦ ἔφερε
 τήν ἐπιπολαιότητα καί τόν παραλογισμό στή
 συμπεριφορά. Ὁ ἄνθρωπος χωρισμένος ἀπό
 τόν Θεό πέφτει ἀπό ἀδιέξοδο σέ ἀδιέξοδο καί
 ἀπό ἀπελπισία σέ ἀπελπισία. Χωρίς Θεό, χω-
 ρίς ἀναφορά πρὸς κάτι ἀνώτερο, χωρίς πνευ-
 ματικό στήριγμα, χωρίς ἐσωτερική παρηγοριά,
 χωρίς φιλάνθρωπη καθοδήγηση, ἔρχεται ἡ
 πτώση καί τό σκοτάδι. Αὐτό βιώνει σήμερα ἡ
 ἀνθρωπότητα. Βιώνει τό σκοτάδι τῆς
 ἀπομάκρυνσης ἀπό τόν Θεό. Ἐτσι τό κάλεσμα
 τοῦ Ἰησοῦ σέ μετάνοια γίνεται τό φῶς τῶν
 ἀνθρώπων. Ὁ ἄνθρωπος πού μετανοεῖ δίνει
 τόν ἀγώνα τῆς ἐπανεύρεσης τοῦ Θεοῦ. Μάχε-
 ται γιὰ τήν ἐλευθερία του ἀπό τά σκοτάδια

τοῦ κακοῦ. Φωτίζεται ἀπό τήν ἐπικοινωνία μέ τόν Κύριο καί φωτίζει τούς ἄλλους μέ τό παράδειγμά του. Ὁ ἄνθρωπος πού μετανοεῖ κοινωνεῖ μέ τό φῶς καί γίνεται ὁ ἴδιος φῶς.

Τέλος, ὁ Χριστός εἶναι «φῶς μέγα», διότι στό δικό Του πρόσωπο ἀνατέλλει ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Αὕτη ἡ Βασιλεία ὑποδέχεται ὁλόκληρη τήν ἀνθρωπότητα μέσα ἀπό τήν Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ γίνεται ἡ πρόγευση τῆς αἰώνιας Βασιλείας. Μέσα στήν Ἐκκλησία χτίζονται οἱ σχέσεις τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης μέ τόν Θεό καί μέ τόν συνάνθρωπο. Μέσα στήν Ἐκκλησία ὅλοι ἐνώνονται ὀργανικά σάν τά μέλη ενός ζωντανοῦ σώματος. Σ' αὐτό τό ζωντανό σῶμα δέν ὑπάρχει τό «ἐγώ». Ὑπάρχει τό «ἐμεῖς». Σ' αὐτό τό ζωντανό σῶμα εἴμαστε ὅλοι «ἀλλήλων μέλη». Μέσα στήν Ἐκκλησία εἴμαστε μία κοινότητα ἀδιάσπαστη, τά μέλη τῆς ὁποίας εἶναι ἰσότιμα

ἀπέναντι στον ἀρχηγό της, πού εἶναι ὁ Χριστός. Μέσα στήν Ἐκκλησία εἴμαστε ὅλοι μαζί μία εὐλογημένη καί ὀργανικά δεμένη οἰκογένεια. Σ' αὐτή τήν οἰκογένεια κανείς δέν εἶναι μόνος, κανείς δέν πεινάει, κανείς δέν μένει μετέωρος, κανείς δέν βρίσκεται σέ ἀδιέξοδο, διότι οἱ ἅγιοι προσεύχονται γιά τούς ἁμαρτωλούς, οἱ δυνατοί στηρίζουν τούς ἀδύνατους, οἱ ὁδηγοί καθοδηγοῦν τούς χαμένους, οἱ εὐρωστοί θυσιάζονται γιά τούς ἀσθενεῖς καί ὅλοι γίνονται τά πάντα γιά τούς ἄλλους, μέ σκοπό ὅλοι μαζί ν' ἀπολαμβάνουν τό φῶς καί τή χαρά τῆς θεανθρώπινης ἀγάπης. Ὁ Χριστός εἶναι «φῶς μέγα», διότι ἡ Βασιλεία Του δέν εἶναι ἐλπίδα καί προσμονή. Εἶναι πραγματικότητα καί ζωή. Εἶναι ἡ Ἀγία Του Ἐκκλησία.

Οἱ συνθῆκες καί τά δεδομένα αὐτοῦ τοῦ κόσμου βυθίζουν τόν ἄνθρωπο στό σκοτάδι καί

στό θάνατο. Οί πόλεμοι, ή άνηθικότητα, ή άπανθρωπιά φαίνεται πώς κυβερνοῦν τόν πλανήτη. Ή άπελπισία, ή θλίψη καί ή άπόγνωση εἶναι οί καρποί τοῦ σκότους, στό ὁποῖο ἐγκλωβίζονται οί κοινωνίες. Μέσα στήν οἰκτρή αὐτή κατάσταση ἀνατέλλει ἓνα «φῶς μέγα». Εἶναι ὁ Χριστός. Τό φῶς πού διαλύει ὅλα τά σκοτάδια τοῦ κακοῦ εἶναι τό πρόσωπό Του. Τό φῶς πού φωτίζει τίς συνειδήσεις τῶν ἀνθρώπων εἶναι ή διδασκαλία Του. Τό φῶς πού δικαιώνει κάθε ἀνθρώπινη ὕπαρξη εἶναι ή Βασιλεία Του, ὅπως φανερώνεται ὡς κοινωνία ἀγάπης μέσα στήν Ἐκκλησία. Μέ μετάνοια ἄς προσερχόμαστε στό φῶς τοῦ Χριστοῦ. Ἄς ἀφήνουμε τίς ζωογόνες ἀκτίνες του νά μᾶς φωτίζουν, νά μᾶς παρηγοροῦν καί νά μᾶς ἀναπλάθουν, γιά νά ἀπολαμβάνουμε τή ζωή μας τήν τωρινή καί τήν αἰώνια. Ἀμήν.